

141206

Offentlig bön

Kristus gav sina lärjungar insikten att deras böner skulle vara korta och uttrycka precis vad de önskade och inget mer. Han anvisar längden och innehållet i deras böner som uttrycker deras längtan efter timliga och andliga välsignelser, och deras tacksamhet för dessa. Så vittomfattande denna förebildliga bön är! Den täcker alla människors verkliga behov. En eller två minuter är tillräckligt för vilken vanlig bön som helst. Det kan finnas speciella tillfällen när bön på ett särskilt sätt inpräntas av Guds Ande, när åkallan sker i Anden. Den längtande själen blir förtvivlad och suckar efter Gud. Anden brottas som Jakob gjorde, och kommer inte att vila utan en särskild manifestation av Guds kraft. Det är så Gud vill ha det.

Men många ber på ett torrt, predikande sätt. De ber inför människor, inte till Gud. Om de bad till Gud, och verkligen förstod vad de gjorde, skulle de bli förskräckta över sin fräckhet, för de håller föredrag för Herren i form av bön, som om universums Skapare behövde särskild information i allmänna frågor angående det som sker i världen. Alla sådana böner är "ljudande malm och klingande cymbal". De har ingen betydelse i himlen. Guds änglar blir trötta på dem, liksom dödliga som tvingas att lyssna till dem.

Jesus återfanns ofta i bön. Han drog sig tillbaka till ensliga trädungar eller till bergen för att göra sina önskemål kända för sin Fader. När dagens göromål och omsorger var slut och trötta sökte vila, ägnade Jesus tiden åt bön. Vi borde inte avskräcka från bön, för det är alldeles för litet bön och vakande i bön. Och det är ännu mindre bön med Anden och förståndet. Ivrig och effektiv bön är alltid på sin plats, och kommer aldrig att vara uttröttande. Sådan bön intresserar och uppfriskar alla som har kärlek till andakt.

Enskild bön är försummad och det är därför många ber så långa, tröttsamma och återfallna böner när de samlas för att tillbe Gud. De går igenom en veckas försummade plikter i sina böner och ber om och om igen i hopp om att gottgöra sin försummelse och lugna sina dåliga samveten som plågar dem. De hoppas be sig själva till Guds favör. Men ofta resulterar dessa böner i att dra ner andras sinnen till deras låga nivå i andligt mörker. Om kristna skulle ta till sig Kristi undervisning beträffande att vaka och bedja skulle de bli klokare i sin gudstillbedjan. – Testimony Treasures, vol 1, s.